

VIJESTI IZ ŽUPE

S V E T I

List župe Sv. Đurđ

travanj, 2000.

cijena: dragovoljni

prilog

broj:

PRVI

T
E
M
A
B
R
O
J
A

U
S
K
R
S

MUDROST
STAROSTI

160. GODINA
OŠ SVETI ĐURĐ

Intervju: msgr. Marko Culej,
biskup varaždinski

J
U
R
A
J

* POEZIJA
* 50 ZLATNIH

UVODNIK

Poštovani čitatelji-župljani

Neka ovo bude poseban događaj u našoj župi na nagovor vlč. Vladimira Stolnika, čime možemo nadahnuto ukoračiti u novo tisućljeće. Vjerujte da je u ove novine utkano mnogo ljubavi i samoprijedora, zanosa i ustrajnosti nas i posebice mladih novinara koji su se tim poslom susreli prvi put. Suvislost našeg rada pokazala se u vjerodostojnosti i objektivnosti koje su nam bile vodilje, pa je svaka riječ napisana, upućena upravo vama, dragi čitatelji. Novine, a pogotovo ovaj PRVI broj, nemaju zadaću iznijeti sve. Treba znati napraviti izbor kroz kritički opažaj, no naše htijenje i angažman nicao je iz promišljanja vjere kao točke cjelokupnoga ljudskog djelovanja. Ljudskost i stavljanje u korist župne zajednice jesu plod kulturnog intelektualizma čime obogaćujemo i otvaramo nove poglede na nas same. Dragi čitatelji, prihvatite i prosudite ovaj vaš broj SVETOG JURJA i neka nas sve nadahne prisutnost Božja na putu pravednosti, istine, ljubavi i dobrote uz ovaj Uskrs. Nadamo se dobrom prijemu:

Vaš urednik: Marijan Lazar, prof.

REDAKCIJA:

Osnivač i nakladnik: vlč. Vladimir Stolnik, župnik

Glavni i odgovorni urednik: Marijan Lazar, prof.

Urednik i lektor: Ivanka Lazar, prof.

Tehnička obrada: Željko Knok, dipl.ing.

Grafičko oblikovanje: Željko Knok, dipl.ing.

Marijan Lazar, prof.

Suradnja: mladi novinari iz OŠ Sv. Đurd

i Srednje škole Prelog

Tisak: Zrinski d.d. Čakovec

Naklada: 800 primjeraka

KAZALO:

* Posjetili smo našeg biskupa	3
* Uskrs simbolika vječnog života	6
* Mladi pjesnici	10
* Vijesti iz župe	12
* Razgovarali smo.....	15
* 160 godina OŠ Sv. Đurd	16
* Najstrijni župljani	17
* 50 - godišnje zlato	18
* Kultura	19

ŽUPA SVETI ĐURĐ

01.01.2000. U župi je prošle 1999. kršteno 39 djece, 21 dječak i 18 djevojčica.

Umrlo je 48 ljudi: 28 muškaraca i 20 žena. Vjenčalo se 10 parova. Župa nam se smanjila za 9 osoba.

Krštena su 2 nezakonita dječaka i 1 civ. zak. djevojčica.

Umrlo je 22 ljudi bez ispovijedi. Imali smo jednog utopljenika i troje umrle djece, dvoje nakon poroda.

06. 01. TRI KRALJA, blagdan koji smo svečano proslavili proštenjem u Karlovcu.

17.01. SVETI ANTUN, proštenje u Sesvetama.

02.02. SVIJEČNICA, blagdan proslavljen uz blagoslov svijeća koje prikazuju Krista kao Svjetlo svijeta.

14.02. VALENTINOVO, u Karlovcu.

19.02. HODOČAŠĆE Ludbreškog dekanata u Varaždinsku katedralu.

08.03. PEPELNICA, obredom pepeljenja započela je korizma.

08.04. KORIZMENA ISPOVIJED

09.04. PRIJEM U ZAJEDNICU

KRIZMANIKA

23.04. USKRS, uz Veliki tjedan, nakon muke i smrti proslavit ćemo

Uskrsnuće Isusa Krista od mrtvih.

24.04. USKRSNI PONEĐJELJAK –

PROSLAVIT ČEMO ZAŠTITNIKA

NAŠE ŽUPE SVETOG JURAJA

MUČENIKA.

07.05. SVETI FLORIJAN, zaštitnik

vatrogasaca, proštenje u Hrženici.

14.05. MAJČIN DAN I

EUHARISTIJSKI KONGRES

BISKUPIJE VARAŽDINSKE U

LUDBREGU.

18.05. KLEČANJE u našoj župi. Svetu misu predvodi msgr. Marko Čulej, biskup.

04.06. PRVA SVETA PRIČEST

10.06. SVETA POTVRDA

22.06. TIJELOVO

25.06. IVAN KRSTITELJ, proštenje u LUKI

30.06. SRCE ISUSOVO

17.07. GOSPA KARMELSKA,

proštenje u Sesvetama

23.07. SVETA ANA, proštenje na Strugi

29.07. HODOČAŠĆE NAŠIH ŽUPA NA MARIJU BISTRICU

15.08. VELIKA GOSPA

20. 08. SVETI ROK, procesija i

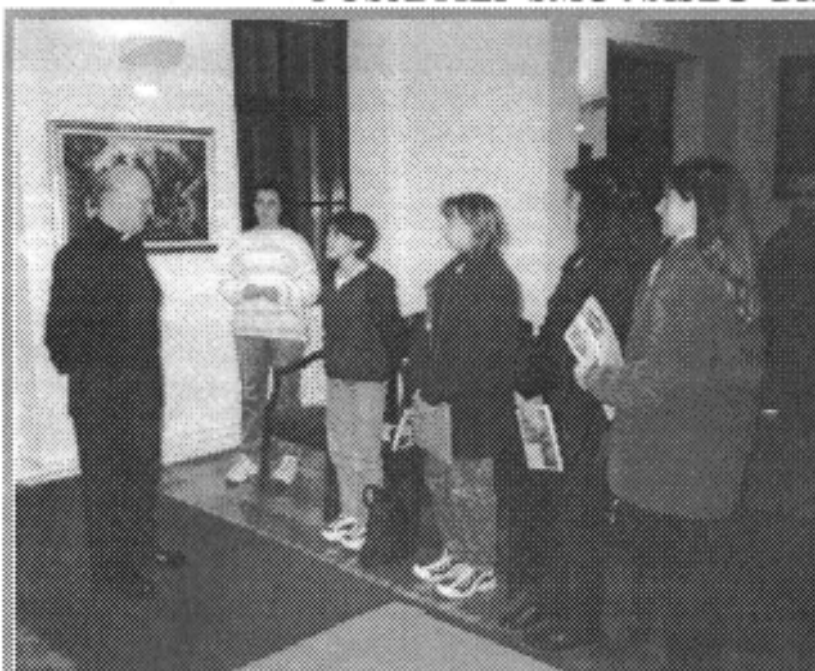
proštenje u Karlovcu

03.09. SVETA NEDJELJA

22.10. SVETI LUKA; PROŠTENJE I

BLAGOSLOV KAPELICE U LUKI

01.11. SVI SVETI

Oče biskupe, možete li nam za početak ispričati nešto o svom djetinjstvu i školovanju za svećenika te rodnom zavičaju.

Rođen sam 19. siječnja 1938. godine u Repnu, župa Belec, tamo gdje je poznata crkva Marije Snježne, najveća barokna crkva u Hrvatskoj. Pola crkve je građeno u romanskom, a pola u gotskom stilu. Toranj crkve je služio nekoć kao obrambena kula. Župa Belec prvi se puta spominje 1234. godine kao Tera Santi Georgij, što u prijevodu znači Zemlja Svetoga Julija. Inače, Belec je dobio ime po jednoj utvrdi ispod Ivančice. Na mjestu crkve Marije Snježne prije je bila mala kapelica. Predaja kaže da se navečer vidjelo svjetlo iz te kapelice i onda su tu crkvu Marije Snježne sagradili plemići Hrvatskog zagorja kao svoju zavjetnu crkvu. Gradio ju je župnik Pavao Kuntek, a posvetio ju je biskup Stjepan Puzš i darovao je crkvi oltar sv. Stjepana prvomučenika. Na oltaru se nalazi i grb njegove obitelji sa simbolikom dvaju pelikana. Inače, glavni oltar je oltar Marije Snježne, a dva pokrajnja oltara su Svete Barbare i Svetog Josipa, a propovjedaonica spada među najljepše u Europi. Crkvu obnavlja INA. Kako je došlo do toga? Kad sam 1992. postao biskupom, imali smo primanje kod Predsjednika, koji mi je pozdravljajući se sa manom, rekao da još nije bio u Belec. Prvom

prilikom Predsjednik je došao u Belec, a s njim i dr. Pavao Gregurić, koji je u to vrijeme bio direktor INE. Prilikom posjete crkvi pročitali su na oltaru Svete Barbare natpis: "Sveta Barbara, moli za nas grešne rudare." Predsjednik se obratio dr. Greguriću rekavši mu da su oni ti rudari koji buše zemlju i vade naftu i da bi on trebao obnoviti taj oltar. INA je tako obnovila oltar sv. Barbare, a potom oltar sv. Josipa, propovjedaonicu i freske. Zadnje četiri godine imamo potpisan ugovor da INA daje godišnje po 100 000 DEM za obnovu crkve. Nadam se da novi direktor INE neće prekinuti ugovor. Na taj način bi se unutrašnjost crkve temeljito obnovila. Uvedeno je i podno centralno grijanje, a kamen s Brača za pod crkve darovao je tenisač Bruno Orešar. Inače, ja sam tu živio do četvrtog razreda pučke škole. Tada me moj župnik pitao, pošto sam bio njegov ministrant, kamo ću ići na daljnje školovanje. Ja sam mu odgovorio da mislim ići za doktora. Doma sam imao djeda i baku pa je doktor znao k nama češće dolaziti. Meni se sviđjelo kako on izgleda u bijeloj kuti i s autom. Pomislio sam kako bi i meni bilo lijepo danas- sutra tako hodati, no moj župnik mi je predložio da postanem svećenik. Roditelji su se s tim složili i tako sam krenuo u sjemenište koje traje osam godina gimnazije. Tu je moje

zvanje za svećenika dozorilo. 1957. završio sam gimnaziju i bio sam oslobođen mature jer sam imao sve pet osim pjevanja. Potom sam se upisao na Teološki fakultet. Kroz praznike sam položio sve razrede i maturu na državnoj gimnaziji, što je značilo pola godine manje vojske. Studij sam završio 1964. i zaređen sam za svećenika 26. travnja iste godine, a 3. svibnja sam imao Prvu misu. To je bilo baš isti dan kad je kardinal Kuharić bio posvećen za pomoćnog biskupa zagrebačkog. Nakon Mlade mise do kraja lipnja ostao sam na fakultetu, a onda sam bio imenovan za kapelana u Samoboru, gdje sam ostao nešto više od 2,5 mjeseca, a onda sam otišao u Hrvatsko zagorje u župu Desinić, najprije kao kapelan kod župnika Mije Lejmara, a poslije njegova umirovljenja kao upravitelj župe, sve do 1981. godine. Župa Desnić nalazi se blizu slovenske granice, prema rijeci Sutli. Ljudi su tamo divni vesele čudi i ja sam ih odmah zavolio, kao i oni mene. Sagradio sam dvoranu za vjeronauk, župni dvor, uredili smo crkvu, bakreni toranj i uveli centralno grijanje. Imao sam 15 ministranata. Danas od tih 15 ministranata 11 je svećenika.

Oče biskupe, recite nam kako ste postali biskup?

1981. kardinal me pozvao k sebi u Zagreb za odgojitelja u bogoslovnom sjemeništu. I vašem župniku sam tamo bio odgojitelj i poglavar. Kao vice- rektor vodio sam brigu za duhovna zvanja i okupljao ministrante, a 1986. bio sam imenovan za kanonika. Krajem prosinca 1991. nuncij mi je priopćio da ću biti imenovan za pomoćnog zagrebačkog biskupa. 7. siječnja 1992. imenovan sam za pomoćnog biskupa zagrebačkog preko radio Vatikana, a zaređen sam bio 22. veljače 1992. Tako sam ja bio prvi biskup koji je bio zaređen u priznatoj državi Hrvatskoj, jer je 15. siječnja 1992. Hrvatska bila priznata od Svete Stolice. Kao biskup bio sam još godinu dana rektor bogoslovnog sjemeništa. Pošto sam morao često izbjivati s bogoslovije, zamolio sam kardinala

POSJETILI SMO NAŠEG BISKUPA

da me oslobodi službe rektora, tako da sam 1993. bio imenovan za generalnog vikara Zagrebačke nadbiskupije, što znači da sam bio zadužen za personalna pitanja svećenika. Tu službu sam obavljao sve do 1997. godine kada su se osnovale dvije nove biskupije-Požeška i Varaždinska. 5. srpnja 1997. Sveti Otac me imenovao za varaždinskog biskupa. I tako sam ja postao Varaždinec- domovine sin. Ovamo sam bio poslan za vođenje biskupije 28. rujna 1997.

Oče biskupe, možete li nam malo opisati našu biskupiju?

Varaždinska biskupija obuhvaća tri županije: Varaždinsku, Međimursku i velik dio Koprivničko-križevačke županije do Kalnika. U sklopu biskupije još su i tri župe iz drugih županija: župa Gornje Jesenje iz Krapinsko-zagorske županije, župa Donji Mosti iz Bjelovarsko-bilogorske županije i župa Pitomača iz Virovitičko-podravske županije. Biskupija ima oko 400 tisuća vjernika, deset dekanata i 103 župe. Biskupija ima 125 svećenika i 27 redovnika. Redovnici imaju sedam župa. Časnih sestara imamo oko 100, najviše u Varaždinu-sestre uršulinke. U području župe Ivanec imamo sestre Hraniteljice Krvi Kristove koje su prognane iz Banjalučke biskupije. Imamo časne koje rade ovdje u biskupiji. Jedna časna uršulinka je moja tajnica u uredu, a druga je sakristarka u katedrali. U dvoru, gdje stanujem, su tri časne sestre milosrdnice, od kojih je jedna i moja rođena sestra i ona mi vodi domaćinstvo. Nas je bilo šestoro: dva brata i četiri sestre.

Oče biskupe, koji razdoblje u životu Vam je bilo najljepše?

Najljepše mi je bilo kad sam bio student na bogosloviji, a mogu reći da sam bio i vrlo zadovoljan kao župnik. Uz krštenja i vjenčanja imao sam i žalosnih trenutaka oprostaja od svojih vjernika. Moram reći da mi je kao župniku bilo najteže kada su dvojica mojih ministranata poginula u prometnoj nesreći. Jedan je bio sin mog brata, a drugi sin moje sestre, a ja sam im kao župnik morao zaželjeti i laku zemlju i vječni mir, a očekivao sam da će to oni meni učiniti.

Gdje god sam radio, radio sam s veseljem, po onoj misli: "Rasti i cvati tamo gdje si posaden!"

Oče biskupe, što Vam se najviše sviđa u Vašem poslanju?

Najljepše je kad možeš ljudima pomoći i dobro činiti, a pogotovo kad vidiš da si nekoga utješio, da si mu pomogao da lakše nosi svoj križ. Kaže se da se radost povećava kad je dijeliš s drugima. I obratno, ako s drugima podijeliš patnju, onda je ona dvostruko manja.

Oče biskupe, koji Vam je najdraži kršćanski blagdan?

Božić mi je najdraži kršćanski blagdan jer ga uvijek povežem s djetinjstvom.

Posebno su mi drage sve one pripreme za Božić: izrada jaslca, lusteri od slame, ruže od krep papira. Mogu reći da je dijete Isus vrlo blizak čovjeku jer u njemu prepoznaje prijatelja. Božić ima u sebi jednu toplinu i zato mi je najdraži, iako je liturgijski Uskrs najveći kršćanski blagdan, jer je to blagdan pobjede života nad smrću, a Božić je više protkan umiljatošću rođenja djeteta i božićnim običajima.

Oče biskupe, kako bi po Vama trebao izgledati idealan kršćanin?

Idealan kršćanin znači dopustiti da u njemu živi Isus i da on svojim životom svjedoči ljubav prema Bogu, nebeskom Ocu i dobrotu prema čovjeku. Sveti Otac kaže da današnje vrijeme ne treba učitelje, nego treba svjedoke, a da učitelje treba utoliko ukoliko svjedoče svojim životom. Svi mi bi trebali svojim životima svjedočiti da smo Isusovi, a za Isusa piše da je prošao ovim svijetom čineći dobro. Biti dobar kršćanin znači prolaziti ovim svijetom čineći dobro ljudima.

Oče biskupe, što mislite o vjeronauku u školama?

Vjeronauk u školama nije danas običan školski predmet, nego vjeronauk u školama treba odgajati učenika da živi svoju vjeru. Zbog toga bi i vjeroučitelj trebao najprije ono što govori riječima, svjedočiti i svojim životom. Mi tražimo da vjeronauk u školi bude priprema za vjernički život učenika. Možda bi i roditelje trebali, ako su mlaki u svojoj vjeri, uvjeriti da počnu svoju

vjeru živjeti.

Oče biskupe, jeste li imali priliku upoznati se sa Svetim Ocem Papom?

Sa Svetim Ocem Papom upoznao sam se 1994. kad sam bio predsjednik odbora za pripremu dolaska Svetog Oca prvi puta u Hrvatsku. Prije toga sam Svetog Oca pobliže upoznao dva puta u Rimu, jer mi biskupi trebamo svake pete godine ići u Rim posjetiti tragove apostola Petra i Pavla i tada svaki biskup osobno razgovara s Papom. Opet sam se susreo s Papom kada je 1998. posjetio Split i Mariju Bistricu i kada sam vodio hodočasnike u Rim. Mi biskupi i svećenici u Svetom Ocu gledamo Isusovu prisutnost, jer je on potpuno predan Isusu i čovjek koji sav živi za Crkvu. I kad je 13. svibnja 1981. na Papu bio izvršen atentat, svijet je bio jako iznenađen što postoji netko takav koji bi mogao oduzeti život tako dobrom čovjeku, ali svijet je bio još više iznenađen kad je Papa na dan Svetog Ivana posjetio svog ubojicu u zatvoru i oprostio mu. Sveti Otac je veliki prijatelj naše domovine Hrvatske. Sveta Stolica je čak dva dana prije Europe priznala RH kao državu. Sveti Otac je i danas iznenađio svijet kada je u nedjelju zagrljio raspelo i molio za oprostjenje što su sinovi crkve kroz dvije tisuće godina činili zla ne živeći Evanđelje.

Oče biskupe, kakva je razlika između današnjeg biskupa i biskupa prije Vas?

Kaže se da svećenik i biskup mora biti uvijek uz Božje srce i srce čovjeka. Tu nema razlike ni za jedno vrijeme. Mora biti bliz Bogu i bliz čovjeku, strpljiv sa slabostima drugih oko sebe. Sigurno da je današnje vrijeme sa svojom demokracijom unijelo to da je biskup bliži čovjeku, pogotovo sada kada su manje biskupije i može se češće dolaziti u župe te imati kontakte s vjernicima i sa svećenicima s kojima se sastajem ovdje svaki mjesec. Možemo reći da je biskup pastir koji živi sa svojim ovcama, živi s ljudima, a ne izoliran i zatvoren u svom dvoru. Oče biskupe, koji su planovi u Vašoj biskupiji u ovoj Jubilarnoj 2000.

POSJETILI SMO NAŠEG BISKUPA

godini?

To su planovi i naše crkve. Ova 2000. je godina velikog Jubileja koji označuje završetak jednog tisućljeća. Zato možemo reći da smo mi sretna generacija što živimo na prijelazu u treće tisućljeće, a imamo i veliki zadatak da vjeru prenesemo u novo tisućljeće. Ova godina treba nas više približiti nebeskom Ocu Bogu, ovo bi trebala biti godina obraćenja, odnosno promjene našeg života da postanemo bliži Bogu i bliži jedni drugima. Tu su i papinska putovanja diljem svijeta. Kroz ove tri godine pripremali smo se za Veliki Jubilej, tako da je 1997. bila godina Isusa Krista s naglaskom na sakrament krštenja, 1998. je bila godina Duha Svetoga s naglaskom na sakrament Svete potvrde, 1999. je bila godina Boga Oca s naglaskom na sakrament Svete ispovijedi, a 2000. je godina euharistijska i godina hodočašća. Sveti Otac je na Božić otvorio Sveta vrata i kroz ta vrata je pronio Evanđelje, da Isus i njegova poruka želi prekoračiti prag i ući u treće tisućljeće. I u biskupiji smo na Božić imali procesiju sa svijećama zapaljenim na betlehemsom svjetlu. Godina hodočašća treba nas prosvjetliti da smo svi hodočasnici od rođenja prema smrti, ali i prema VJEČNOSTI. Papa je posjetio brdo Sinaj, krajem ožujka Svetu Zemlju, mjesto Isusova rođenja, Nazaret i Jeruzalem, mjesto Isusove smrti i uskrsnuća. Sveti Otac poziva i vjernike diljem svijeta da posjete Isusovu domovinu i Rim. Ove godine održat će se i biskupijski Euharistijski kongres u Ludbergu 14. svibnja u svetištu Predragocjene Krvi Kristove. Ovo je godina milosti kada se može dobiti Jubilejski oprost od vremenitih kazni. Crkva želi u ovoj godini milosti vjernicima dati taj dar, u vašoj župi na Uskršni ponedjeljak, na blagdan sv. Juraja. Sveti Otac poziva svijet na čišćenje sjećanja, da neopterećeni s grijesima prošlosti uđemo u treće tisućljeće, pomireni s Bogom i jedni s drugima.

Oče biskupe, što biste poručili nama mladima?

Kao što je Sveti Otac rekao: " NE

vjerujte onima koji daju laka obećanja u životu!" Bez žrtve, bez odricanja i bez strpljivosti ne može se ništa postići. Treba se osloniti na Isusa Krista, on nam je prijatelj. Dopustiti da Isus u nama živi i da ljudi u nama prepoznaju Isusa. Da biste imali radosnu mladost, morate imati čistu dušu, svijest i savjest, da sam prijatelj Božji i prijatelj svakog čovjeka, živjeti s Isusom, moliti. Mladost je najbolja priprava za budućnost. Treba voljeti svoju crkvu, svoj narod i domovinu. Domoljublje treba biti ono što će nas voditi. Narod koji nema mladosti, nema ni budućnosti. Mladost se treba sastojati u pripremanju za budućnost, da jednog dana postanete i dobri stručnjaci u svom poslu, i dobri roditelji i dobri svećenici. Kao što kaže jedan pjesnik: " Cvijeće postoji zato da bude lijepo, a ljudi postoje zato da budu dobri."

Cvijet ne cvate samo u vrtu, cvijet je svaka lijepa riječ, osmijeh,

prijateljski pružena ruka, svako dobro djelo. Cvijet može biti svaki čovjek, samo mora paziti da ga mraz grijeha i zla ne "ofuri".

Oče biskupe, što biste poručili nama novinarima za ovaj prvi broj, prvi pokušaj, i što biste poručili svim ljudima župe Sv. Durd?

Nemojte se prebrzo umoriti, da vam prvi broj ne bude i posljednji. I to je jedna karakteristika čovjeka, da treba ustrajati na putu dobra. Vi ćete pokušati u novine unijeti i svoje poglede, i svoju vjeru i svoje srce.

Vi ćete nastojati da taj list služi vjernicima vaše župe, da ono lijepo i dobro što ćete napisati, vjernici prepoznaju u vama.

Svim vjernicima poručujem da pokušaju živjeti poruku Evanđelja koja na žalost još nije došla do svakoga čovjeka. Želim da ovaj vaš list vjernici rado čitaju i željno očekuju svaki novi broj. Želio bih da ovaj Jubilejska godina bude godina približavanja Isusu, da Isus postane središte u vašem životu- **Krist jučer, danas i uvijek.**

Mladi novinari u radnoj sobi biskupa

Vaš biskup Marko

Marko Cvjetko
biskup zagrebački

KORIZMA

Korizma počinje Čistom srijedom ili Pepelnicom i traje punih 40 dana, a predstavlja neposrednu pripremu za Uskrs molitvom i pokorom. Temelje četrdesetodnevne korizme nalazimo u Starom i Novom zavjetu. Četrdeset godina putovao je izraelski narod kroz pustinju do Obećane zemlje. Četrdest dana boravio je Mojsije na Sinaju prije nego što je dobio ploče Zakona. Židovski zakon nalaže četrdesetodnevni post prije blagdana Pash. Isus posti u pustinji četrdeset dana prije nego je počeo javno djelovati. Molitva i pokora imaju za cilj obraćenje grešnika i pripremu za duševnu preobrazbu i posvećenje Bogu. U ranim kršćanskim vremenima korizma je vrijeme neposredne pripreme katekumena za krštenje. Sakrament krštenja primali su u misi Gospodnjega uskrsnuća na Veliku subotu. Za svakog kršćanina korizmena liturgija predstavlja obnovu pripadnosti Crkvi i Kristu, jer je grešnik pozvan na obraćenje i duhovnu obnovu i osveženje. To je vrijeme milosti i vrijeme spasa.

PEPELNICA

Pepeljenje je obred kojim nas Crkva simbolički uvodi u korizmu. Svoje postojanje vuče is Starog zavjeta: "Na propovijed Johinu Ninivljani se obratiše. Kralj naredi post, obuku se u kostrijet i sjedište u pepeo." Svećenik nam posipa glavu pepelom ili na čelu napravi znak križa uz formulu: "Sjeti se, čovče, da si prah i u prah ćeš se pretvoriti" ili "Obrati se i vjeruj Evanđelju." Pepeo, kojim se obred obavlja, dobiva se od spaljenih maslinovih grančica koje su prošle godine na Cvjetnicu bile blagoslovljene u čast Isusovu ulasku u Jeruzalem. Vrijeme korizme nas podsjeća da vjerniku nije dovoljno samo Evanđelje znati i čitati, nego da vjeruje i da po njemu živi. Živjeti u skladu s Evanđeljem znači živjeti u skladu s Isusom, odreći se đavla i njegova kraljevstva i prihvatiti Krista i Njegovo kraljevstvo. Obraćenje nas poziva na otklon od grijeha, pokoru, pokorničke čine, sam sakrament pokore,

priruživanju Gospodinu. U tu svrhu imamo i posebnu pobožnost obraćenja. To je pobožnost Križnog puta gdje kršćanin izražava suosjećanje s Kristom koji trpi muku. Korizmeno vrijeme pomaže čovjeku da uznapreduje u vjeri, nadi i ljubavi prema Bogu i bratu čovjeku.

POST I NEMRS

Post je dragovoljno uskraćivanje svake hrane samome sebi, bilo djelomice ili potpuno. Može trajati dulje ili kraće vrijeme, ali tako da se glad ipak osjeti i istrpi. U post-odricanje se ne ubraja samo odricanje od hrane već i od bilo kojeg drugog poroka kojim smo zaokupljeni (pušenje, alkohol, zabava, psovka, itd.).

"Post" ne obuhvaća oskudicu i gladovanje, jer netko nema hrane ili je na dijeti, štrajk gladu gdje netko želi na taj način izboriti neki cilj ili izraziti prosvjed zbog stanja u kojem se sam ili netko nepravedno nalazi.

Nemrs je dragovoljno odricanje od uživanja mesa i mesnih preradevina na određeno vrijeme ili trajno. Prelaskom na vegetarijansku hranu ne smatra se nemrsom ni postom. Post i nemrs su dva različita pojma, pa ih se često u praksi zamjenjuje. U naše vrijeme postoje samo dva obavezna posta i nemrsa. To su Čista srijeda – Pepelnica i Veliki petak. A vežu nas svi petki u godini, osobito Korizmeni petki, koji se mogu zamijeniti nekim drugim danom ili dobrim djelom. Post, molitva i milosrđe imaju za cilj

iskazivanje poniznosti pred Bogom, izražavanje naše spremnosti na trpljenje i odricanje zbog spomena na Gospodina Isusa Krista. Tim činom, također, prihvaćamo služenje drugima, nesebičnost i spremnost na Gospodina Isusa Krista. Tim činom, također, prihvaćamo služenje drugima, nesebičnost i spremnost na darivanje. Post služi jačanju duha i tijela. Posti se kad se započinje nek. posao, donosi važna odluka, da se izmoli oprostjenje i sl. Uz post se moli za sreću i napredak naroda, za zdravlje, za očuvanje pojedinca i naroda od zla. Cilj posta je da se utvrdimo u dobru i prepustimo Božjoj volji. Tako je činio Isus koji je uvijek molio: "Oče, ne moja, nego Tvoja volja nek bude."

CVJETNICA- NEDJELJA MUKE GOSPODNJE

Sudjelovanjem u euharistiji na Cvjetnicu Krista priznajemo svojim Spasiteljem i Kraljem. Tada pjevamo: "Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!", kao što su mu klicali kad je ulazio u Jeruzalem i htjeli ga za kralja. To je pozdrav kojim ćemo ga pozdraviti kada konačno dođe u svojoj slavi. Blagoslovljene grančice koje nosimo u procesiji nose se kući i njima se okiti slika ili križ kako bi nas podsjećale na život koji nam je Isus stekao svojom mukom, smrću i uskrsnućem.

VAZMENO TRODNEVLJE

Sвето vazmeno trodnevlje predstavlja vrhunac liturgijske godine. To su najsvetiji dani. Te dane kršćani se posvećuju molitvi i postu te svaki dan sudjeluju u obredima. Ono počinje misom Večere Gospodnje na Veliki četvrtak, a završava na Uskrs. Euharistija Velikog četvrtka usredotočena je na ustanovu euharistijskog Otajstva i način kojim Isus pere noge svojim učenicima. U pozadini tog događaja stoji izdaja i agonija. "Vruće sam želio da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svoje muke, jer ja, kažem vam, sigurno više neću blagovati dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem."

USKRS - SIMBOLIKA VJEČNOG ŽIVOTA

Isusove riječi koje nam govore o euharistijskom zajedništvu koje nam je ostavio: "To činite meni na spomen". Uspostava jednog sakramenta povlači i drugi "sveti red": đakon-poslužitelj, svećenik, misnik i djelatelj svih sakramenata potrebnih svakom vjerniku, biskup, nasljednik apostola, učitelj vjere. U tom zajedništvu ustanovljuje se i treći sakrament, sakrament dijeljenja-Svete pričesti. Večera Velikog četvrtka posvećena je uspomeni najveće ljubavi i najstrašnije izdaje. Lomljenjem kruha on prikazuje žrtvu koju će podnijeti kao posljednji jaganjac koji se žrtvuje za otkupljenje svijeta. Ujedno Isus sklapa novi i vječni savez u svojoj krvi. Zato je to savez između Oca i čovječanstva. Nakon što je apostolima podijelio posljednje pouke, označivši i Judu kao izdajicu, On se povlači u Gecemanski vrt gdje moli. Dok krvlju znojeći se moli, učenici spavaju. Započinje agonija i tišina muke i smrti.

VELIKI PETAK

Veliki petak je jedini dan kad se u crkvi ne služi Sveta misa. Bogoslužje klanjanja križu spomen je Isusove muke i obavlja se oko "treće ure". Bogoslužje je usmjereno na Gecemenij, uhićenje, osudu, muku, put prema Golgoti, razapinjanje i samu smrt. U centru je križ, zato se kršćani klanjaju i ljube križ u znak poštovanja i svetosti otkupljenja. Križ postaje spasonosno drvo. On podsjeća na tragično rajsko stablo na kome je nikla smrt. Stablo iz raja simbol je đavolske pobjede, a drvo križa znak je pobjede nad smrću, nad Sotonom. Zato se ljubi drvo na kojem je Spasitelj svijeta za nas visio. Svojom mukom i smrću Krist nas je pomirio s nebom.

VELIKA SUBOTA

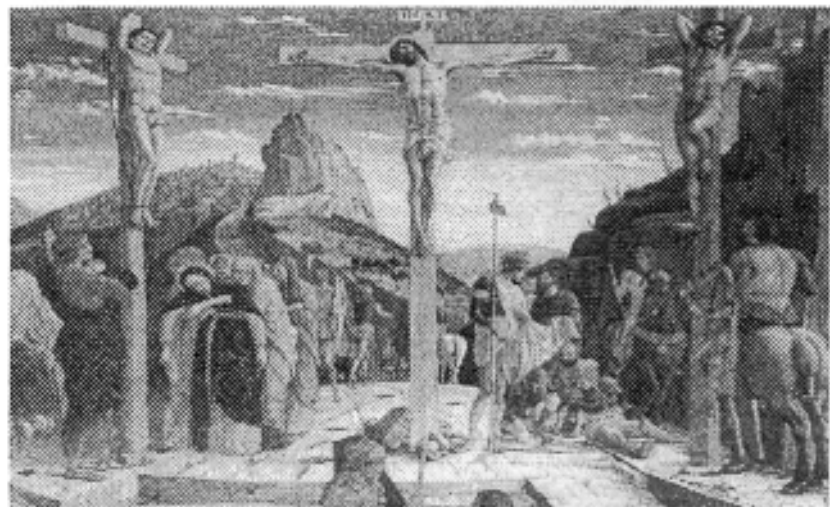
Velika subota je dan kada Isus leži u grobu. Tog dana poklopila su se dva blagdana: Šabat i Pasha. Dok Židovi slave i blaguju, Isus čeka u grobu, čeka na Uskrsnuća. I mi čekamo i molimo kod Božjeg groba cijelu subotu za pobjedu života nad

smrću koju ostvaruje Isus Krist. Obredi započinju u sumrak s blagoslovom ognja, krsne ili uskrsne svijeće koja se unosi u procesiji u crkvu gdje se nastavlja s hvalospjevom: "Svjetlo Kristovo". Slijedi blagoslov krsnog studenca u kojeg se uranja svijeća koja je znak Krista, svijetla svijeta. Nastavlja se SLUŽBENOM RIJEČI, čitanjem Starog i Novog zavjeta te euharistijskom službom koja se zove misa uskrsnuća Gospodnjega. Svečano se pjeva ALELUJA i radost uskrsnuća, pobjede života nad

smrću, kršćane zove na slavljenje euharistije.

USKRS

Taj događaj nitko nije vidio i o njemu nitko ne može govoriti. Andeo je rekao ženama: "Ne bojte se! Znam da tražite rеспetog Isusa. On nije ovdje! Uskrsnuo je kako je rekao! Dođite i vidite mjesto kamo je bio položen!" Uskrs je tako jedinstven da sve riječi postaju prazne kad se želi njima opisati. Zato treba to gledati srcem i najbolje će se vidjeti.

Uskrs, Vazam predstavlja slavljenje Otajstava prijelaza s ovoga svijeta u slavu uskrsnuća kroz muku i smrt, po Isusu Kristu. On je nakon svoje muke i smrti po križu slavno uskrsnuo iz groba i uzašao u nebesku slavu, gdje sjedi "s desna" Bogu Ocu. Uskrs je najvažniji kršćanski blagdan. Da nema Uskrsa, ne bi bilo ni vječnog života, ne bi bilo Boga. Onda se sve ruši kao kula od karata. Jest, Uskrs je najvažniji za nas koji već živimo i ne želimo život izgubiti, već ga nastaviti. Isus, silazeći s Neba, pokazuje nam put ljudskog života od rođenja do smrti i preko u život vječni. Uskrs je važan jer bez Uskrsnuća nema života, ali isto tako svi ostali kršćanski blagdani su važni jer bez njih

ne bi došlo do Uskrsa. Da nema Božića Uskrs ne bi bio moguć. Isus se mora roditi kao i svatko od nas, Isus nosi križ života kao i mi, Isus ispunjavajući svoje poslanje ulazi u radost Božju i nama pokazuje put kako da i mi do Uskrsa stignemo.

USKRSNUTI KAKO?

Kad se govori o uskrsnuću, ne misli se samo na uskrsnuće duha, nego, kako nas uči Evanđelje, Isus je uskrsnuo u tijelu, pa će tako i njegovi učenici uskrsnuti u tijelu. Prva je na nebo u tijelu, nakon Kristova uskrsnuća, bila uznesena Njegova majka, Blažena Djevica Marija. To čeka i sve nas, Kristove sljedbenike. No, mi nećemo ući u nebesku slavu odmah nakon mukotrpnog zemaljskog

života, nego će samo naša duša besmrtna uživati nebesko kraljevstvo, a uskrsnuće našeg tijela dogodit će se na koncu vremena, odnosno na dan posljednjeg suda.

USKRSNO VRIJEME

Uskrsno ili vazmeno vrijeme obuhvaća period liturgijske godine koje traje od Pepelnice do Duhova. To razdoblje sadrži korizmu, Veliki tjedan u kom se slavi vazmeno trodnevlje (V. četvrtak, V. petak i V. subota), sam Uskrs i uskrsne nedjelje, koje završavaju Pedeseticom ili Duhovima. U blagdanu Uskrsa ili Vazma slavi se dovršenje otkupljenja, stoga je to vrijeme najvažnije vrijeme crkvene godine. Uskrs je najveći crkveni blagdan i slavi se najduže sedam tjedana. U to vrijeme radosti za vječni život, pobjede života nad smrću, naglašava se posebno i pjeva riječ "Aleluja", što znači: "Hvalite Gospodina". To je pobjednički usklik Kristovih sljedbenika, izričaj veselja zbog pobjede života nad smrću.

Uskrs se dočekuje u župnoj crkvi s uskrsnim bdijenjem na Veliku Subotu, kada se održava i procesija uskrsnuća koja počinje kod Božjeg groba otvorenog na Veliki Petak. Život se vraća blagoslovom ognja, Uskrsne-Krsne svijeće i uskrsna zvona najavljuju radost Uskrsa.

Veliki jubilej 2000.

Veliki jubilej je posebni poziv na bolje razumijevanje otajstva utjelovljenja Sina Božjega koji je došao spasiti sav ljudski rod – poticaj na spoznaju da Bog ljubi sve

ljude i da se Riječ Očeva, Sin, Isus Krist zbog ljubavi utjelovio i došao na svijet kao čovjek i sve ljude pozvao da se ljube kao što On nas ljubi. Rekao je: "Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas" (Iv. 13,34).

Svatko od nas je posebno u jubileju pozvan na razmišljanje o Bogu koji je ljubav. Ljubav nas vodi k Njemu i pruža nam unutarnji mir. Kršteni smo u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i priznajemo se nasljedovateljima Kristovim. Zastanimo bar na časak i pitajmo se čemu služi i kamo smjera jubilej? A odgovor je sljedeći: "Evo, sad je vrijeme milosno, evo, sad je vrijeme spasa" (2 Kor. 6,2).

Jubilej ili sveta godina je:

- vrijeme duhovne obnove
- vrijeme posebnog susreta s Isusom
- vrijeme neobične ljubavi Boga prema nama i nas prema Bogu te nesebične bratske ljubavi jednih prema drugima.

Isus Krist, lik na Svetom platnu iz Torina

OTVORENJE VELIKOG JUBILEJA

"Veliki jubilej 2000." U Varaždinskoj biskupiji otvorio je posebnim svečanim obredom biskup Marko Culej u Varaždinu na božićnoj misi u 17 sati.

POSTAJA U CRKVI SV. NIKOLE

Svečanost u Varaždinu započela je u župnoj crkvi sv. Nikole. Tu su se oko biskupa predsjedatelja sabrali: svećenici, bogoslovi, sjemeništarc, redovnici, redovnice, vjernici varaždinskih župa i manji broj vjernika iz okolnih župa. Svaki je sudionik dobio također "jubilejsku svijeću" ukrašenu znakom Svete godine.

PROCESIJSKI HOD

Obred je započeo paljenjem svijeća na betlehemsom svjetlu. Zatim je đakon navijestio prigodno evanđelje. Slijedilo je čitanje iz Papine Bule najave Velikog jubileja – četiri ulomka. Zatim su svi sa svijećama u rukama, u slavljeničkoj procesiji, krenuli prema katedrali. Počasno mjesto u ophodu imao je evanđelistar kojeg je nosio đakon.

ULAZ U KATEDRALU

Pred vratima katedrale biskup se, kako obred predviđa, prije nego što je prešao prag, zajedno s pukom zaustavio, od đakona prihvatio evanđelistar, pokazujući ga svečano svima koji su bili pred katedralom i u katedrali. Nakon što je evanđelistar počašćen

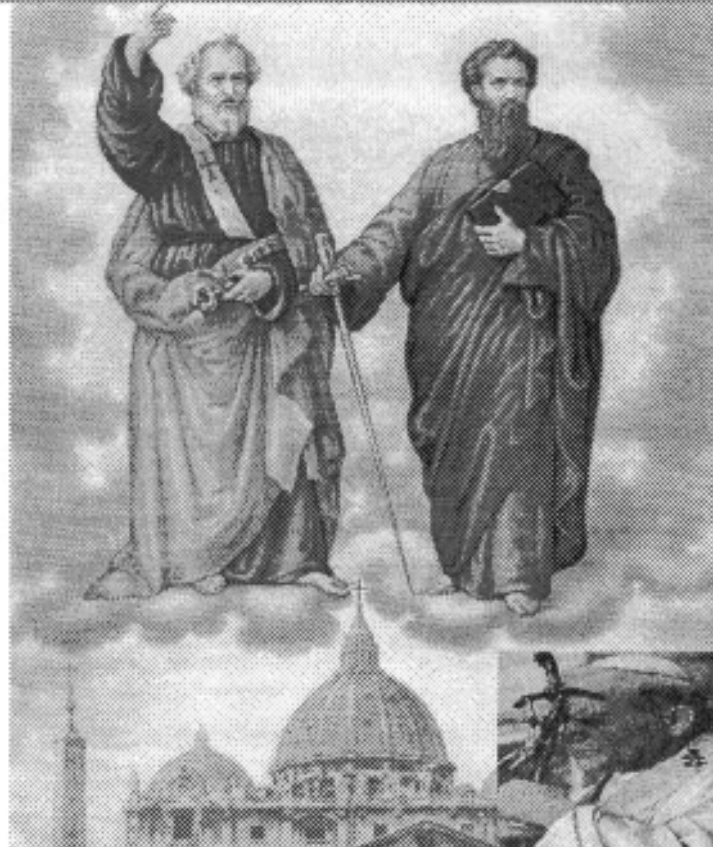
kadenjem, biskup je, u pratnji koncelebranata i sabranog naroda, ponio evanđelistar do glavnog oltara i postavio ga na posebno, počasno mjesto gdje će ostati kroz cijelu Svetu godinu. Slijedio je svečani čin Navještaja Velikog jubileja. Svečanim "Slava Bogu na visini....." započinje redovita euharistijska služba.

JUBILEJSKI OPROST

Prije završnog misnog blagoslova biskup je vjernicima objavio crkve u kojima će se tijekom jubilarne godine moći, uz uvjete (Ispovijed, Sv. pričest, Vjeronanje, Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu) obogatiti darom oprosta. U Varaždinskoj biskupiji to je katedrala, Ludbreško prošteniste i svaka župna crkva na dan zaštitnika župe.

SIMBOLIKA SVETIH VRATA

Sveta vrata na bazilici Sv. Petra u Vatikanu, koja je u božićnoj noći otvorio Ivan Pavao II. označivši tako početak proslave Velikog jubileja 2000., predstavljaju Krista koji je rekao: "Ja sam vrata. Kroz me tko uđe, spasit će se" (Iv. 10,9). Ona također predstavljaju srca vjernika koja bi morala biti otvorena Kristu. Tradicija Svetih vrata ima svoj početak u jubileju g. 1500. koji je proglasio papa Aleksandar VI. Sveta vrata na bazilici Sv. Petera darovali su g. 1949. švicarski katolici Papi u znak zahvalnosti što je Švicarska bila pošteđena ratnih razaranja u II. svjetskom ratu, a postavljena

Sveti Petar i Pavao te Papa Ivan Pavao II. u molitvi

su i otvorena za Svetu godinu 1950. Vrata su ukrašena sa 16 biblijskih motiva vezanih uz otkupljenje i praštanje. Prva dva motiva predstavljaju Adama i Evu te izgon iz raja koje slijede motivi anđelova najveštenja i Kristova rođenja. Potom slijedi niz slika iz Isusova javnog života: krštenje, parabola o izgubljenom ovci i rasipnom sinu, izliječenje padavičara i oproštenje bludnici. Iduće dvije slike vezane su uz apostola Petra: "Koliko puta da oprostim bratu svome?", te njegova zataja Isusa i Isusovo oproštenje Petru. Dvanaesti motiv prikazuje dobrog razbojnika koji simbolizira spasenje otvoreno za svakoga. U nastavku su prikazi sv. Tome, kojeg Isus ozdravlja od nevjere, te slika sakramenta pomirenja. Na pretposljednjoj

slici prikazano je obraćenje sv. Pavla dok posljednji motiv predstavlja papu Pija XII. kako otvara Sveta vrata g. 1950. Simboliku Svetih vrata u svom apostolskom pismu "Nadolaskom trećeg tisućljeća" opisao je i Ivan Pavao II. koji ističe kako će "Sveta vrata Jubileja 2000. morati biti simbolički veća od prethodnih, jer će čovječanstvo, došavši do ovog cilja, za ledima ostaviti ne samo jedno stoljeće, nego tisućljeće". "Dobro je da Crkva uđe u taj prolaz s jasnom sviješću onog što je proživjela tijekom posljednjih stoljeća. Ona neće moći prijeći prag novog tisućljeća, a da ne potiče svoje sinove da se u pokori čiste od grješaka, nevjernosti, nedosljednosti, zakašnjenja", kaže Papa.

**Priredio:
vlč. Vladimir Stolnik**

Na VUZEM

Na Vuzem
na groblje
idemo.
Tam babici i dedeku
sveće vužgemo.
Polek groba
postojimo,
i lepih se časi
ž njimi zmislimo.

Marina Orlović,

BIDRICA

Na Vuzem,
dok babica
bidricu peče,
z makom ju posipa
i v kohljo dene.
Zažorjenu, dišeču
deca bi je mom pojela,
no babica stora veli:
"Prvo bo na posvetilo išla,
a unda se v tek pojela."

Tanja Kraus

MOJ KRAJ

Moj je kraj
tam gde se veli kaj.
Gde grozdje dozreva
i saki popeva.

Gde soncece greje
i z menom se smeje.
Gde žito se niše
i cvetje miriše.

Gde dedeki nose škrlake
i gemište vole jake.
A dok dedeki loču,
babice nad jimi klopoču.

Marina Križanić, 6.b

KIŠA U DALEKOJ NOĆI

Šumi iz daleka,
dolazi mlaz kiše.
Uđara po zlatnoj jeseni.
U žljebu
stvara slapove
putujuće.
Vjetar baca kapi na stakla.
Igraju se,
love se,
tople su,
pune ljubavi,
nestašne su,
kapi, bijeli kristali.
Smiruju me crni oblaci,
mima sam,
gledam na sat,
čekam večer
da se tmurnost pojača.
U noć su zasjala narančasta svjetla.
Dolazim.
Da,
još pada.
Kod lampe vide se crvenkasto-žute kapi
od boje.
Cesta je pusta,
odmaru.
Razgovara sa mnom
tiho.
Poželjela sam joj laku noć.
U mojoj sobi nastao je crni oblak,
mrak.
Ja,
ispod lampe,
na odmarajućoj cesti
odlazim u noć.
Ispod crnih oblaka,
ispod lampe
padaju
crvenkasto-žuti kristali
topli.

Ana Kolarić, 7.b

KIŠA

Iz sivog neba,
iznad brijega
počela je padati kiša.

Kap
po kap,
i sve jače,
i sve gušće,
i pretvori se u slap.

Pa lijeva,
pa pljušti
i sve jače šušti.
Pa rominja
i po krovovima svira,
lupa o stakla
i sve nježno dira,
pa sve tiše svira.

I opet
kap
po kap.

Petra Martinec, 7.b

RIJEČI

Riječi su kao kapljice vode,
primljene, dane, izgubljene.

Blistava jutarnja rosa,
mutna rijeka,
jesenja magla.

Izgovorene, napisane i
nedorečene
utkane su u naša srca.
Te srebrne niti
obasjavaju naš život,
a ponekad se
kapljice vode pretvore u krv.
Dina Bobetić, 7.b

NA PRAGU TREĆEG TISUĆLJEĆA

Dan se bliži kraju. Sunce polako uranja u neko nepoznato i kilometrima udaljeno more i povlači sa sobom sve dobro i sve loše što mi je donio ovaj dan.

Sve odlazi u nepovrat i tone nanoseći mi bol zbog nečega što više ne mogu vratiti. Ali, zašto patiti zbog toga? Sve je to iza mene. Ne volim razmišljati o prošlosti jer me uvijek podsjeća na prolaznost Život, naše djetinjstvo, ljudi. Koliko sam puta samo zaplakala misleći da padaju posljednja zrnca pješčanog sata. No, život ide dalje. Na pragu smo još jednog tisućljeća. U nj uđimo uzdignute glave i s nadom u bolji život. Pred nama je prilika da uđemo kroz ta vrata iako su ona doista uska i teško je kroz njih proći.

Tko zna što će nam donijeti novo jutro, jer živjeti je izazov iz dana u dan.

Jelena Vadunec, 8.b

Ovom svijetu
pripada
više srca.
Moje vlastito!

MOJ DJED

Sjećam se još, djede,
kao da jučer je bilo
kad sam bila mala,
a ti si me držao u krilu.

Čujem i sada tvoje priče
o tvome životu, radu i ratu.
Osjećam tvoju žuljevitru ruku
i opet vidim u tvojim očima
tugu.

I sada vidim da hodamo
poljima
i promatramo zlatno klasje
žita,
i tvoj štap uperen u nebo
kao da Boga pita:
"Hoće li sutra biti kiša?"

Danijela Bačani, 7.b

NAŠE SELO STRUGA

Selo naše malo
kraj Drove je nastalo.
Ljudi stori bi rekli
da su Strugu teškom mukom
stekli.

Veliju da je ime dobila
po Drovi koja je tu strugala
i kak je voda pomali tekla
Struga je prve dve vulice
stekla.

Voda se pomali povlekla
i Stružane na čistinu dovelkla
Skupa jih je bilo četrset jen
i saki je sakomo bil znan.
V Boga si su verovali
i fletno v to ime delovali.
Cerkvo so si prvo napravili
i zvono sastavili.

I trga so maloga meli,
i cvetje v njega deli.
Krave so peljali na pašu,
a pre toga so jeli kašo.
Struga je mela čudaj šumi,
al su ih uništili novi izumi.
Se dale vekša je bila
i store običaje zobila,
al dok živijo ljudi stori
niko nebre da zobi kak ljepota
Struge ljude vobi.

Antonija Štiglec, 5.

Marljivi župljani u slobodno vrijeme zabavljaju se uz nogomet

Asfaltirane su ulice u Strugi

Tijekom mjeseca studenog 1999. godine izvršeno je asfaltiranje ulica u Selu Struga, za što su se odlučili sami mještani sela prikupivši do 1. 10. 1999. 60 % potrebnih novčanih sredstava. U preostalih 40 % sredstava sudjelovale su jedinice lokalne samouprave i uprave – Općine Sveti Đurđ i Županije varaždinske.

Izvođač radova bila je "Cesta", d.o.o. Varaždin, a asfaltirana površina iznosi oko 5 000 četvornih metara. Svi su ljudi zadovoljni ostvarenim projektom, jer ne moraju više hodati po blatu i prašini.

Valentina Sabol i Julija Štabi

Uređenje Karlovca

Tijekom 1996. godine izrađena je projektna dokumentacija o asfaltiranju ulica sela Karlovec: Dravska, Mirna, Srednja, Sportska, Lovački put, Lug, Jalše i Gorica. Početkom 1997. zaključena je financijska konstrukcija, a radove je izvršila "Cesta", Varaždin u sedmom mjesecu 1997.

Obuhvaćeno planom rada za

1999. godine Mjesni odbor Karlovec donio je odluku u uređenju prostora oko Društvenog doma i to u dva dijela. Prvi dio je travnati i tu će se ove godine postaviti njihaljke, klackalice i tobogan za predškolsku i školsku djecu. Asfaltiranje drugog dijela prostora predviđeno je također za ovu godinu, i to u veličini 40 x 20 metara za igrališta za mali nogomet, rukomet te košarku.

Oko igrališta u planu je postavljanje klupa te sadnja drvoreda radi ljepšeg izgleda samog sela.

Zlatko Bačani, predsjednik MO Karlovec i Petra Kovačić

Posađene nove sadnice čempresa na groblju u Hrženici

Nakon dužeg iščekivanja MO Hrženica pokrenuo je prošle godine akciju uređenja mjesnog groblja.

Uklonjene su sve stare, već osušene čemprese, osim na kraju groblja, i posađeno je 350 novih, kvalitetnih sadnica koje su nabavljene u Poljoprivrednoj školi "Arboretum" u Vinici.

MO je također tijekom prošle

godine radio na uređenju Društvenog doma i prostorija KUD-a "Juraj Lončarić".

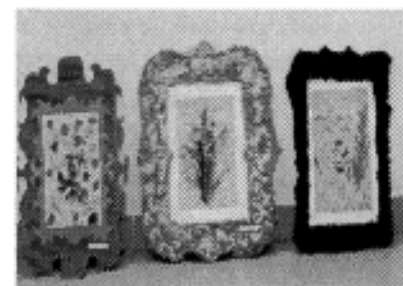
Veliku pažnju posvetio je i uređenju okoliša te izvršio navoz zemlje na napuštene javne površine u cilju ljepšeg izgleda sela.

Suzana Lončarić

Ženska ekipa DVD Karlovec

Ženska ekipa DVD Karlovec osnovana je 1996. godine i već je prošle godine sudjelujući na Županijskom natjecanju u Varaždinu postigla izvrsne rezultate. Od 11 ženskih ekipa u "A" kategoriji Karlovčanke su se izborile za 2. mjesto i time se plasirale na državno natjecanje koje će se održati krajem 8. mjeseca 2000. u Splitu ili Varaždinu. Bit će veoma naporno, ali se ipak nadaju dobrom rezultatu. Članice ekipe koje su sudjelovale na županijskom natjecanju: Sonja Bačani, Margita Kovačić, Petra Kovačić, Valentina Kovačić, Ivana Sačer, Vesna Sačer, Gordana Šmer, Sandra Valenko, Marina Valjak i Renata Kovaček.

Petra Kovačić

Izložbeni prostor u zgradi Općine

Neiskorišteni prostor na ulazu u općinsku zgradu Općine Sveti Đurđ već više godina kreativno uređuje učiteljica tehničke

VIJESTI IZ ŽUPE

kulture Nada Gačić sa svojim učenicima likovne grupe. Postavljaju tematske izložbe povodom Uskrsa i Božića te ostalih prigoda.

Za postavu jedne izložbe trebaju petnaestak sati rada u prostoru. Time se oplemenjuje prostor i pokazuje stvaralački rad učenika OŠ Sveti Đurđ. I ove godine u planu je izložba učeničkih radova na temu Uskrsa.

Marijana Balazinec

Vatrogasno navalno vozilo iz Engleske u Svetom Đurđu

Zahvaljujući osobnom poznanastvu tajnika DVD Sveti Đurđ i Vatrogasne zajednice Sv. Đurđ Stjepana Kovačeka s britanskom humanitarnom vatrogasnom organizacijom "Operation Florian" dobili smo vatrogasno vozilo vrijedno oko 100 000 DEM. Uz vatrogasno vozilo humanitarna organizacija Sv. Florijan iz Engleske darovala nam je i kompletnu opremu, zaštitna odijela, izolacione aparate te visokotlačnu pumpu.

Asfalt u Svetom Đurđu

Uz veliko zalaganje člana Općinskog vijeća i Poglavarstva Općine Sveti Đurđ Franje Orlovića krajem 1998. godine mještani Svetog Đurđa asfaltirali su oko 5 200 četvornih metara ulica svog sela. Drvaska ulica, Lovački

put, Ulica Vatroslava Lisinskog i Selna konačno su pokrivena asfaltom. Radove je izvela "Cesta" d.o.o., Varaždin, a financijska konstrukcija u vrijednosti oko 400 000,00 Kn pokrivena je 60% doprinosom mještana i 40% sredstvima iz proračuna Općine i Županije.

U planu je obnova kapele u Sesvetama

Kapela Svih svetih u Sesvetama sagrađena je 1909. godine. Nakon toliko godina nije u najboljem stanju. Nedavno je započelo uređenje prostora oko kapele za što su zaslužni obitelji Vađunec i Bahat koji su srušili stare čemprese, postavili rubnike i zasadili cvijeće. Za čistoću i urednost kapele brine se nova zvonarica Anđela Brdarić.

Ove godine namjerava se popločiti cijela kapela, a zbog vlage u planu je i kompletna sanacija.

Kristina Klekar

Sagrađena kapelica Svetog Luke i Ivana

Mještani sela Luke i Komarnice prošle su 1999. godine napokon u Luki odlučili sagrađiti kapelicu svom zaštitniku svetom Luki.

Radovi su započeli sredinom osmog mjeseca, a završili su krajem devetog mjeseca. Otvorenje uz podnevnu misu održano je 18.10.1999.

Iako je kapelica još nedovršena, ovom prilikom zahvaljujemo svima koji su pridonijeli izgradnji, a posebno gospodinu Marijanu Hižaku, na čijoj je zemlji kapelica sagrađena, Milivoju Žganjaru, župniku te Mjesnom odboru Luke na čelu s gospodinom Franjom Jagićem i svim mještanima koji se svojim novčanim priložima pripomogli gradnju.

Za lijepo uređen vanjski i unutarnji prostor zahvaljujemo svim ženama Luke i Komarnice koje se posadile cvijeće, a posebno gospodama Verici Kunić i Anki Markulinčić.

Mještani su se složili da kapelica bude posvećena i Sv. Ivanu.

Martina Vukina

Otvoreno sabiralište mlijeka u Luki

U Luki, malom selu od sedamdeset obitelji, žitelji većinom žive od poljoprivrede i stočarstva. Obitelj Zlatka Bonteka bavi se uzgojem krava i proizvodnjom mlijeka. Poznata mljekara "Antun Bohneć" postavila je tu 1. veljače 2000. sabiralište mlijeka. Osim obitelji Bontek mlijeko u sabiralište donose i ostali mještani sela Luke i Komarnice koji se bave proizvodnjom mlijeka.

Željka Bontek

Sela naše župe:
PRILES, OBRANKOVEC,
SV. ĐURĐ, LUKA,
KOMARNICA, HRZENICA,
KARLOVEC, SESVETE,
STRUGA

Prinos darova župljana našem biskupu

Hodočašće u Varaždin

19. veljače 2000. godine vjernici župe Sveti Đurđ krenuli su na hodočašće u Varaždinsku katedralu povodom jubilarne 2000. godine. Polazak za Varaždin u jutarnjim satima bio je organiziran autobusom. Vjernici župe Sveti Đurđ sastali su se u Varaždinu s vjernicima župe Veliki Bukovec u kapucinskoj crkvi i zajedno slušali katakuzu o "redu kapucina", njihovoj župi i radu. U procesiji od kapucinske crkve do katedrale sudjelovale su djevojke u bjelini, žene iz Karlovca u narodnim nošnjama, limena glazba iz Velikog Bukovca i ostali župljani.

U 10,30 sati u katedrali je započelo pokorničko bogoslužje koje je vodio velečasni Mato Vonić, župnik iz Rasinje. Poslije Sv. ispovijedi uslijedila je svečana Sv. misa koju je predvodio sam biskup msgr Marko Culej. Za prinos darova djevojke u bjelini prinjele su prikladne darove spremljene u košarice te izrekle molitvu vjernika. Žene u narodnim nošnjama nosile su prekrasno srce, dar pekarnice "Bednja" iz Ludbrega. Poslije Sv. mise vjernici su pošli u

Nogomet nije samo za muškarce

obilazak Varaždina oko 15,00 sati veseli i raspjevani krenuli autobusom svojim kućama.

Andrijana Stančin

**Društvo sesvečkih žena
"Naša djeca"**

Društvo sesvečkih žena "Naša djeca" na čelu s predsjednicom Ljiljanom Valjak svojom složnošću djeluje po uzoru na nekadašnje društvo naših baka i prabaka. Uz mnogo uspješnih zabava zapaženo je i natjecanje žena u malom nogometu, na kojem je sudjelovalo više ženskih nogometnih ekipa. Društvo žena, uz aktivno

sudjelovanje djece, priprema prigodne priredbe sa zabavnim programom. Prošle je godine povodom Majčinog dana vesela i razigrana dječja mašta uz brojne recitacije i pjesmu obradovala svoje majke. Povodom maškara žene su organizirale veselu zabavu s tombolom. Na organiziranom dočeku Nove 2000. godine, uz mnogobrojna jela i pića, bilo je veselo sve do jutarnjih sati. Prihod od zabava namijenjen je za uređenje Društvenog doma. Zabavno i korisno istovremeno.

Valentina Štabi i Mirela Medimorec

VJEROUČITELJICA MELITA SRPAČ

Jeste li već kao dijete razmišljali o svom životnom pozivu?

Većina djece, pa tako i ja, imala sam svoje snove i svoja maštanja. Svi prijatelji s kojima sam se družila, svi smo mi željeli postati "netko", jer mi onako mali gledali smo svoje roditelje i odrasle kako imaju iskustva i puno znaju. Željeli smo biti kao i oni, željeli smo brzo odrasti.

Kao dijete nisam razmišljala o svom životnom pozivu, ali u igri uvijek sam željela biti doktorica, veterinarica ili učiteljica.

Kako i kada ste donijeli odluku da budete vjeroučiteljica?

Vrijeme brzo prolazi, ne možemo ga vratiti ni zaustaviti, ne možemo živjeti od maštanja i snova. Dolazimo do raskrižja na kojem se moramo odlučiti što, kako i kamo dalje! Tada tek shvatimo kako je lijepo biti dijete!

Kao malena, redovito sam pohađala crkvu i sudjelovala u raznim aktivnostima u crkvi, pa sam 1996. odlučila upisati studij teologije jer sam smatrala da Božji govor treba doživjeti da bi ga mogla razumjeti.

Kakva je razlika između današnjih osmoškolaca i onih kada ste Vi pohađali istu školu?

Nema nikakve razlike. Uvijek je bilo dobrih i onih koji su bili zločesti. Najljepše razdoblje kojeg se uvijek sjećam je završetak osmog razreda. Tada smo shvatili koliko jedni druge trebamo, koliko jedni drugima možemo pomoći, utješiti i razumjeti....

Koliko je na Vaš životni poziv utjecalo duboko vjersko uvjerenje ili ste to zvanje odabrali jer volite raditi s djecom?

Na moj životni poziv je utjecalo moje vjersko uvjerenje, ali i ljubav prema radu s djecom, jer su ona cvijet koji treba njegovati da ne uvene. Tu njegu i ljubav djeci pruža Bog, roditelji, vjeroučitelj i

svi učitelji.

Zašto ste odabrali zanimanje vjeroučiteljice, a ne učiteljice?

Kao dijete i onda odrasla djevojka, uvijek me zaokupljalo pitanje: Tko je Bog? Zašto Isusa nazivamo Bogom i čovjekom? Jednostavno htjela sam preispitati tu vezu i bit vjere kršćanstva.

Jeste li zadovoljni učenicima i je li lijepo raditi s njima?

Kad bi bili bolji i poslušniji te više učili, bila bih prezadovoljna. Lijepo je raditi s djecom, jer u njihovim očima vidiš sjaj, radost, sreću, te shvatiš koliko im možeš dati znanja i ljubavi.

Jeste li završili sa školovanjem?

Na ekonomiji poljoprivrede ostala su mi još dva ispita i diplomatska radnja, pa se nadam da ću i to brzo završiti. Na studiju teologije pišem diplomsku radnju kod prof. dr. Širovca.

Kako vidite sebe u budućnosti?

Naravno, razmišljam o budućnosti, ali moram realno zahvatiti probleme koji pritišću nas mlade, pa i starije. I zato bih poručila mladima: uvijek kad padneš, moraš se sjetiti onih koji će biti sretni kada ponovo ustaneš.

Nadam se da ću jednog dana moći uskladiti svoja dva zvanja i zanimanja.

Marija Balažinec i Bojana Sabol

Kada i gdje ste rođeni i kako Vam je bilo u školi?

Rođen sam 1. lipnja 1956. u Ladanju Donjem, župa Maruševac. Tu sam i pohađao osnovnu školu. Kad sam se u osmom razredu javno opredijelio za sjemenište, rušili su me i prošao sam jedva s dovoljnim uspjehom. Naime, ono vrijeme nije trpjelo tako javno iskazivanje vjere. Učitelji su nas pratili idemo li u crkvu, pa smo se morali skrivati kako bi izbjegli kazne.

Kako Vam je bilo u djetinjstvu?

Imao sam vrlo teško djetinjstvo. Mi djeca morali smo puno raditi na polju. Rano smo ustajali i pomagali roditeljima, jer se teško živjelo. Često sam s polja odlazio u školu, putem bi u nekom potoku oprao ruke i žurno nastavio pješice u školu da ne zakasnim. Sjećanje me veže uz pripremanje "vuzmica" koje su bile visoke i do 14 metara, a pripreme su počele već na Pepelnicu- to mi je bilo najljepše.

Kako ste odlučili postati svećenik?

Tu se očito desilo neko "čudo". Nakon mnogih molbi, tek su devetu zaprimili. Bio sam iznenađen i oduševljen. Tako sam se iz Zagorja preselio u Zagreb u

VLČ. VLADIMIR STOLNIK, ŽUPNIK

sjemenište gdje sam pohađao klasičnu gimnaziju. Puno smo učili i dobivali sve više spoznaja o Bogu, što je još više učvrstilo moju vjeru. Volio sam strane jezike, pa sam učio čak deset. U knjizi sam pronašao prijatelja, a u Bogu snažnu podršku i vjeru koja me vodila prema svećeničkom zvanju.

Imate li slobodno vrijeme i kako ga provodite?

Poziv župnika i briga o crkvi te zajednici vjernika, pa i vjeronauk u školi iziskuju puno vremena. Dobrom organizacijom uspijem zadovoljiti i neke svoje interese: igram nogomet, radim u vinogradu, uređujem okoliš, a bavim se i keramikom.

Pošto ste ovdje već deset godina, kakve dojmove imate o župljanima?

Župa Sv. Đurd ima marljive i radišne župljane. No, neki nisu baš zainteresirani da "žive" vjeru, zaokupljaju ih mnoge druge stvari, što nije dobro. Mišljenja su da je crkva svećenikova, pa neka on brine o njoj. Pa ipak, većina pomaže oko uređenja u crkvi i izvan nje. Djecu treba odgajati da čuju u obitelji lijepo o Crkvi i svom svećeniku. Treba moliti i živjeti vjeru.

Što poručujete svima nama župljanima?

Pokušajte u sebi pronaći Isusa, jer tako ćete pronaći ljubav i dobro. Biti župljanin, znači pripadati zajednici Kristove Crkve o kojoj čovjek mora cijeli život skrbiti. Ne dopustite da vas zaokupi i na taj način u vama prevlada samo želja za materijalnim bogatstvom, jer se danas cijeli svijet počeo okretati duhovnoj strani života i Bogu.

Ljudi se moraju angažirati za dobro župe kako bi stvarali što ljepšu sliku koja će reprezentirati "nas" pred drugim župljanima koji dolaze u Sveti Đurd i okolna mjesta, čija su slika središne kapelice. Hodočuća i prošćenja neka budu slika vjerskog života koji se u župi stalno razvija.

Marijana Balažinec i Petra Kovačić

Odgovaj i poučavanje mladih u župi Sveti Đurđ ima višestoljetnu tradiciju .

Počeci sežu u daleko 16. stoljeće, a oduvijek se temeljilo na vjerskim i obiteljskim vrijednostima. Mnogo vrsnih stručnjaka i intelektualaca iznjedrilo se u našem kraju što se osjetilo na dobrobiti i razvoju župe. Očita je bila i snažna želja ljudi ovog kraja da se izade iz mraka nepismenosti. Navodi govore o Juraju Škrinjaru koji prvi u svom stanu u selu Ternju – Sv. Đurđ uz dopuštenje grofa Jurja Erdodija i uz nadzor župnika poučava mladež u selu. Kanonska vizitacija 1680. godine bilježi da je u Sv. Đurđu Magister Scholae Nikola Oršić, principalista. Zadaće su tadašnjeg učitelja – ludimagistra bile brojne: bio je crkveni pjevač, poučavao je pjevanju i mlade, bio je orguljaš i učitelj.

Spoznavši važnost školovanja, župljani su izmolili zemljište blizu crkve i materijal za PRVU ŠKOLSKU ZGRADU od kneza FILIPA BATTYANY-ja koju sagradiše 1840. GODINE. Zgrada škole ima tri prostorije- za učitelja i četvrtu kao veliku učionicu. Pripada joj vrt i voćnjak, a s vremenom i 7 jutara oranice te nešto livade, no dobiva i 25 forinti od gospositije kroz godinu. Prvotni naziv škole je Vernacula schola catholica ad St. Georgii pone Ludbregh. Već 1846. škola dobiva ime Trivialis catholica schola ad St. Georgium pone Ludbregh što 1852. prelazi u Narodnu katoličku učionicu kod Sv. Đurđa polag Ludbrega.

ŠTO SE I KAKO NEKADA UČILO?

Po izvještaju tadašnjeg župnika i rektora škole Ignacija Kenera, škola je 1841.-1842. imala 85 učenika, a školske godine 1842.-1843. 110 učenika raspoređenih u tri razreda.

ŠKOLSKI PREDMETI U I. RAZREDU

1. Vjeronauk 6 sati tjedno
2. Poznavanje slova i slogova 7 sati tjedno
3. Čitanje u hrvatskom jeziku 6 sati tjedno
4. Pravila učionice-dobro ponašanje 1 sat tjedno

2. RAZRED

1. Vjeronauk 6 sati
2. Zgode Sv. pisma hrvatski 4 sata
3. Računstvo 2 sata
4. Čitanje u jeziku hrvatskom i njemačkom 3 sata
5. Vježbanje u pisanju 4 sata

3. RAZRED

1. Vjeronauk 6 sati
2. Zgode Sv. pisma hrvatski 4 sata
3. Vježbanje u pisanju 4 sata
4. Čitanje u jeziku hrvatskom i njemačkom 2 sata

Tadašnje ocjene: Izvršni uspjeh , Prvi red-dobar uspjeh, Drugi red- nedovoljan uspjeh
Prigodom STOTE obljetnice škole proslava se održala 23. lipnja 1940. godine. Pokrovitelj je bio dr. Vlatko Maček. Tada se u župi Sv. Đurđ održavala Sv. Potvrda, pa je školu posjetio i nadbiskup Alojzije

Stepinac. Stoga vjerujemo da će i ova 160 godišnjica OŠ Sv. ĐURĐ BITI DOSTOJNO OBIJEŽENA. DANAŠJE OZRAČJE demokracije u RH i jedinica lokalne uprave i samouprave, Općina Sv. Đurđ, već godinama radi na promicanju razvoja osnovnog obrazovanja i škole, pomažući tako kvaliteti odgoja i naobrazbe naše djece. tako je samo za 2000. godinu u Općinskom proračunu planirano izdvajanje:

Zaista impresivna svota, složili ste se i vi. No, vodili smo računa o najisplativijem ulaganju svake zajednice – djecu.

Marijan Lazar, prof.

1. Predškolski odgoj- dječji vrtić	45 000,00 Kn
2. Predškolski odgoj- mala škola	60 000,00 Kn
3. Prijevoz djece u školu	66 000,00 Kn
4. Prehrana u školskoj kuhinji	36 000,00 Kn
5. Sportski klub i natjecanja	5 000,00 Kn
6. Školska sportska dvorana	250 000,00 Kn
7. Potpore učenicima i studentima	14 000,00 Kn
Ukupno	476 000,00 Kn

O Š Sveti Đurđ – 20 stoljeće

Za vrijeme 1. svjetskog rata učitelji su većinom na ratištu, a učiteljice na radu u školama. Nema ni dovoljno školskih knjiga ni pribora, a dolazak na nastavu je neredovit. 1914. među prvim vojnicima poslan je na bojište u Galiciju učitelj Augustin Plavšak, koji se nikada nije vratio.

Od 1920. do 1928. godine u školi je otvoren treće i četvrto odjeljenje zbog sve većeg broja učenika. Godine 1940. održana je svečana proslava stote obljetnice škole. Od 1949. do 1960. godine uređene su u Zadrudnom domu nove potrebne učionice te ova ustanova postepeno otvara i više razrede Osmogodišnje škole. Iza toga je bilo uređeno sportsko igralište. Od 1930. do 1948. na školi radi bračni par Saloman. Došli su u vrijeme diktature kralja Aleksandra. U to vrijeme više se ne sastaju ni članovi pjevačkog zbora "Nada" (osnovao ga je učitelj Stjepan Frlan) ne želeći pjevati hvalospjeve nenarodnoj vlasti i kralju Aleksandru.

Školske godine 1933./34. školu je polazilo 350 učenika, pa je zbog velikog broja otvorena i škola u Karlovcu sa 102 učenika. Negdje oko 1937. ponovno svoj rad oživljuju neka stara društva koja sudjeluju na proslavi 100- godišnjice škole 23.6. 1940. To su društva "Nada", "Seljačka sloga", i "Hrvatsko sree".

Za vrijeme 2. svjetskog rata učionice su poluprazne, naročito zimi, jer su djeca slabo obučena, a u proljeće i jesen su uz majke glavna radna snaga u domaćinstvu i na polju. Učitelji ih se trude bar opismeniti, dok oni opet pišu kamenom po kamenu, odnosno pisalicama po pločicama.

Od 1952. godine obuka se vršila u Zadrudnom domu sa 6 učionica. Tu je i jedan učiteljski stan i velika sportska dvorana. Stara škola je služila za učiteljske stanove. 1956./57. ova škola ima 8 nastavnika i 8 razreda, ali to je bila Narodna osmogodišnja škola B tipa, koju seoska djeca moraju polaziti, ali iz nje ne mogu nastaviti školovanje u srednjoj školi. 1958. prestaje podjela osnovnih škola na A i B tipa. Od 1959. ovaj školi pripajaju se kao područna odjeljenja škole u Hrženici, Karlovcu, Servetama i Strugi. Učenici viših razreda nastavu polaze u OŠ Sveti Đurđ, a niži ostaju do 1965. u svojim starim školama, odnosno u Karlovcu od 1964./65. Direktor OŠ Đurđ tih je godina bio veoma omiljen Mirko Bendeković, rođeni Medimurec, koj je volio kajkavske papjerve i otvorio pjevački zbor "Seljačka sloga".

Od 1975. do 1993. ostaje tako, a tada je svečano otvorena novozgrađena OŠ Sveti Đurđ, na istom mjestu gdje je nekad bila stara škola, odnosno kamije učiteljski stanovi.

učiteljica: Dunja Zvonarek

Najstariji župljani

Pavao Kraus najstariji je u Karlovcu. Rođen je 1908. godine. Prije 1. svjetskog rata išao je dvije godine u školu. Sjeća se da su u školi često dobivali "packe". Za mlinara je učio u očevom mlinu na Dravi, a nakon 16. godine položio je mlinarski ispit u Sloveniji. Tamo se i zaposlio, a kad je počeo 2. svjetski rat, otišao je u Austriju. Po povratku iz Austrije izgradio je svoj vlastit električni mlin gdje još i danas radi. Sa zdravljem nije imao nikakvih problema i uvijek je bio dobre volje. U slobodno vrijeme, za svoju dušu, svira violinu. Prije je svirao i harmoniku, no kažu da za harmoniku nije više tako elastičan. Na naš upit u čemu je tajna za dug i zdrav život, u šali je rekao: "Ne delati preveč z rokami, niti misliti preveč z glavom!". Tako živi Pavao Kraus sa svojom ženom u Glavnoj ulici i zadovoljno svira svoju violinu.

Sonja Štabi i Kristina Turković

Antun Hižek, rođen 1909. godine, najstariji je mještanin Prileša, i još uvijek se jako dobro osjeća. U školu nije išao jer je imao teško djetinjstvo i morao je puno raditi. S kravama je morao ranom zorom odlazi na ispašu, pa nije ni imao vremena za školu. Poslije je služio kod župnika dvije godine, zatim je radio služeći zidare. Tako je zaradio 90 dinara i kupio jednu kravu. Oženio se s 26 godina i kaže da mu nije bilo lijepo jer je uvijek živio u siromaštvu.

Marijana Balažinec

Agneza Horvat najstarija je mještanka u Strugi. Rođena je 10. siječnja 1911. Završila je 4 razreda pučke škole. U djetinjstvu je živjela u siromaštvu, od malo zemlje i jedne kravice. Imala je šestoro braće i svi su živjeli u jednoj sobi. Udala se 1928. za Josipa Horvata koji je za vrijeme 2. svjetskog rata morao na bojište, a ona je ostala sama s djecom. Živjeli su od izrade

domaćeg platna i tepiha. Preboljela je tifus – tešku bolest koja je harala u ratno doba. Od 1983. živi kao udovica sa svojom obitelji. Ima 2 sina, 7 unuka i 13 parunuka. Zahvalna je Bogu što još uvijek može sama brinuti o sebi. U slobodno vrijeme moli i zabavlja se s najmlađom praukomom. Ljudima poručuje da idu u crkvu i mole se Bogu. Htjela bi da u crkvi ne ostaju sjedala prazna i da njezino mjesto zauzme netko od njezinih najbližih.

Valentina Sabol i Marina Benc

Pavao Vadunec najstariji je mještanin sela Sesvete. Rođen je 25. siječnja 1907. godine i sa svojih 93 godine veoma se dobro osjeća. Oženio se davne 1929. godine, a od 1989. živi kao udovac. Ženidbe i pjevanja u pjevačkom društvu sjeća se kao najljepših događaja u svom životu. U obitelji ima dva sina, 4 unuka i 8 praukuka. Tijekom svog života bavio se poljoprivredom i glazbom te je radio kao blagajnik, poljar, zvonar, itd. Sjeća se i svog djetinjstva koje nije bilo baš lako. Završio je 4 razreda pučke škole, 1. razred u Strugi, a 2., 3., i 4 u Sesvetama. Bio je vrlo dobar učenik i još i uvijek se sjeća svih svojih učitelja – bili su to: Stipatić, Lokota, Horvat, Jurgec i Potočnik. Sudjelovao je u 2. svjetskom ratu. Tako dugom i zdravom životu pripisuje svoju umjerenost u jelu i piću te zadovoljstvo i sreću u krugu obitelji.

Mirela Medimurec, 5.b

Najstariji mještanin Hrženice je **Jakob Sabol**. Rođen je 28. lipnja

1908. godine u Hrženici. U svojoj 92. godini života još uvijek se dobro osjeća i nema nikakvih zdravstvenih problema. U životu najviše cijeni zdravlje i mir. Uočava velike promjene u načinu življenja od svoje mladosti do današnjih dana, pa se i protivi što mladi previše izlaze u zagušljive "diskače" i ostaju vani do jutarnjih sati. Ljubitelj je prirode i zdravog načina života.

M. Bajkovec, Lj. K.

Gabriela Smolec najstarija je u Obrankovcu. Rođena je 18. ožujka 1914. u Svetom Đurđu. Ima tri kćeri i jednog sina, ali živi sama. Živjela je u siromaštvu i često je bila bolesna. Uzgaja ruže i brine se za kokoši koliko joj to zdravlje dopušta. Mladima poručuje da

budu poslušni roditeljima, da uče i poštuju Boga.

Petra Martinec

Josipa Jakopović najstarija je mještanka Svetog Đurđa. Rođena je 24. veljače 1915. u Karlovcu. Živo se sjeća svog djetinjstva i rane mladosti, slamom prekrите male kuće sa zemljanim podom i teškog rada u polju. Kaže da sada ljudi puno bolje žive, samo da nije bilo rata. Završila je četiri razreda pučke škole i jedan razred opetovnice. Uz čitanje, pisanje i računanje u školi je učila i pjevanje, strikanje i vjeronauk.

Sjeća se i svojih učitelja – Zlatka Špoljara i Zlatka Frljana. Bila je odličan đak. Vjenčala se u svojoj sedamnaestoj godini s Franjom Jakopovićem. Ima dva sina i troje unučadi, a udovica je od 1988. godine.

Martina Stančin i Sanja Pongrac

Prije 59 godina obećali smo si da ćemo stajati jedno uz drugo u dobru i zlu, u zdravlju i bolesti

Dragutin Đuran, rođen 1916. i Štefa, rođena 1922., vjenčali su se prije 59 godina u crkvi Sv. Juraja u Svetom Đurđu. Sjećaju se kako su u vrijeme njihove mladosti roditelji sami, po dogovoru, ženili svoju djecu. Kod njih to nije bio slučaj, oni su se sami upoznali i oženili iz ljubavi.

Imaju jednu kćer, Jelenu, koja živi u Varaždinu, ali ih redovito posjećuje. Tužni su zbog svog unuka Zvonka koji je kao dječak doživio tešku prometnu nesreću i ostao nepokretan.

Dosta zla proživjeli su tijekom i poslije 2. svjetskog rata. Štefa je bila uhićena od strane ustaša i provela neko vrijeme u zatvoru, a Dragutin je kao domobran u hrvatskoj vojsci sudjelovao u ratu. Po završetku rata prošao je "križni put" kroz Dravograd, potom proveo nekoliko mjeseci u logoru u Požegi. Danas se bavi poljoprivredom, uzgaja svinje i koze koje ih uvijek razvesele i dobro zabave. Štefa je prije šivala, ali sada više ne može. Zadovoljni su što imaju telefon tako da se mogu češće čuti s kćerkom u Varaždinu.

Ljudima poručuju da nikad nije kasno za promjene u životu i da nikad ne smiju gubiti nadu i vjeru.

Julia Štabi i Valentina Sabol

Bračni par Kos

Danica je rođena u Karlovcu u obitelji Valjak. Provela je nesretno djetinjstvo ostavši rano bez oca. S budućim suprugom Valentom upoznala se u Obrankovcu u ožujku 1949. godine. "Bila je to ljubav na prvi ogled!", rekla je gospoda Kos.

Ona je imala 17 godina, a on 25 kada su odlučili stupiti u bračnu zajednicu. Svoju ljubav zapečatili su 22. siječanja 1950. Svadba je bila skromna, proslavili su je u krugu najuže rodbine i prijatelja. Većih svađa u njihovom braku nije bilo. Život su proveli skromno i veselo, u radu i molitvi.

50 - godišnjicu braka proslavili su u krugu obitelji po želji njihovog sina i snahe.

Za uspješan i dugotrajan brak mladima poručuju da se dobro upoznaju i odmah na početku pripreme na zajedničke probleme. I ono što je najvažnije - da u braku prevlada ljubav, razumjevanje i poštovanje.

Marijana Blažinac i Valentina Petak

Zlatni pir Anke i Franje Zlatara Anka Zlatar, rođena 1929. godine u Karlovcu i njezin suprug Franjo Zlatar, rođen 1924. godine u Sesvetama, proslavili su 50 - godišnjicu braka 1998. godine.

Vjenčao ih je župnik Antun Havajčić 24.1.1948. u crkvi Sviju svetih u Sesvetama. Najljepši trenuci njihova života bili su na samu 50 godišnjicu braka u crkvi kada su obnovivši svoje zavjete prisjetili se svih lijepih uspomena iz mladenačkih dana.

U najtežim trenucima njihova života vodilo ih je razumjevanje, iskrenost, a najviše ljubav. Njihov savjet mladima je da svoj brak pretvore u najdublji izvor prijateljstva i poštovanja.

Dina Bobetić

Bračni par Kovačić

Marija i Mijo upoznali su se u Obrankovcu, a vjenčali su se

24.10.1948. Svadbeno slavlje održalo se u Obrankovcu u Mijinoj rodnoj kući, a poslije je on došao u Priles za zeta. Uz svirku limene glazbe svatovi su bili jako veseli. Zlatni pir proslavili su 1988. Iako se nisu ponovo ženili, bilo je jako veselo. Mladima poručuju: "Budite dobri jedan prema drugome, s veseljem imajte djecu i ostanite uvijek zajedno - u dobru i zlu, u zdravlju i bolesti."

Marijana Blažinac

Bračni par Sačer

Stjepan, rođen 1921. u Karlovcu i Terezija, rođena 1924. u Slakovcu, upoznali su se 1946. godine. Iste ih je godine u crkvi u Ludbregu vjenčao župnik Vučetić. Bile su to teške godine nakon rata i puno su više prošli lošeg nego dobrog.

Živjeli su skromno, od poljoprivrede, a ipak su se dobro slagali. Imaju jednog sina i troje unučadi, jedan unuk je prošle godine tragično stradao.

Sada su već slabijeg zdravlja i ne mogu puno raditi, a njihov brak ulazi u 54. godinu zajedničkog življenja, zajedničkog dijeljenja dobra i zla.

Karolina Sabol

KUD "Juraj Lončarić" Hrženica

Kulturno- umjetničko društvo "Juraj Lončarić" osnovano je 1987. godine na inicijativu gospodina Juraja Lončarića, koji je ujedno i bio prvi voditelj KUD-a. Društvo ima trinaestogodišnju tradiciju i kontinuitet amaterskog kulturno-umjetničkog djelovanja, posebice na području tamburaških kulturnih izražaja i obrazovanja mladih.

KUD "Juraj Lončarić" je dobrovoljna udruga osnovana radi promicanja i njegovanja kulturnih i odgojnih potreba i interesa, naročito mladih. Cilj društva je afirmacija i razvoj kulturnog amaterizma, organiziranje kulturnih manifestacija, suradnja s drugim sličnim udrugama te priređivanje programa i godišnjih nastupa.

Tijekom 13 godina rada društvo je imalo više naraštaja tamburaša da bi danas brojilo 17 članova.

KUD je zabilježio brojne nastupe u našoj, a i susjednim županijama. Od najznačajnijih nastupa valja spomenuti nastup na Obiteljskom radiju u Zagrebu, sudjelovanje na tamburaškoj večeri u Prelogu, nastup na smotri folkloru u Jalžabetu, brojni nastupi u crkvi u Svetom Đurdu, nastup povodom manifestacije Deset dana Svete nedjelje u Ludbregu, sudjelovanje na Smotri Varaždinske županije u Varaždinu. Sadašnji predsjednik društva je gospodin Ivan Ivanuša. U proteklih tri godine društvo organizira tradicionalan božićno-novogodišnji koncert.

U daljem radu htjeli bi proširiti i nastaviti suradnju s društvima naše i susjednih županija, a i s društvima iz susjedne nam Slovenije. U tijeku je i osnivanje folklorne sekcije i očekuje se da će ubrzo započeti s radom. Za ovu 2000. godinu predviđen je odlazak na festival u Osijek te na Smotru Varaždinske županije u Varaždin.

Suzana Lončarić

**Čovjek je
sav svoj život
u potrazi
za domom.
Jedina kuća
u kojoj se
čovjek
može zauvijek
nastaniti
jest ljubav.**

KUD "Sloga" Karlovec
Kulturno- umjetničko društvo "Sloga" Karlovec osnovano je 11.05.1998. godine i broji ukupno 33 člana.

Sastoji se od pjevačkog zbora pod voditeljstvom vjeroučiteljice Melite Srpak i malih tamburaša pod voditeljstvom učiteljice Marije Miličević te limene glazbe. Uz financijsku pomoć Općinskog vijeća Sveti Đurd te mještana sela Karlovec nabavili su 10 prekrasnih narodnih nošnji. Dosad su organizirali jednu zabavu čiji prihod je bio namijenjen uređenju crkve Svetog Roka u Karlovcu. Prošle godine su održali božićno-novogodišnji koncert za koji se nadaju da će postati tradicija. Pošto su složno društvo, i samo ime govori u prilog tome, nadaju se, uz Božju pomoć, ostvariti još puno lijepih kulturnih događaja.

Bojana i Karolina Sabol

PRVOPRIČESNICI 1999.

MARIJANA BENDELJA
 RAHELA BOHNEC
 GORAN ČANAKI
 BORIS CRNKOVIĆ
 TATJANA ČANAKI
 IVAN DEBELC
 NIKOLA GOMAZ
 VEDRAN HIŽAK
 KRISTINA HORVAT
 MARTINA HUŽJAK
 DALIBOR KARE
 IVAN KOS
 TOMISLAV KOVAČIĆ
 KRISTINA KRAUS
 MARIO KRAUS
 JELENA NOVAČIĆ
 MATIJA NOVAK
 LINA RAK
 TAMARA SUKANEC
 NENO ŠPOLJARIĆ
 NIKOLINA VAĐUNEC
 SANJA BENC
 MELITA BRAČKO
 DAMIR CVETKO
 DRAŽEN CVETKO
 VALENTINA FUNTEK
 JOSIP JANTOL
 MARTA KIŠ
 DARIJA KORDEŠ
 MARINA KRUŠELJ
 ROMINA KUZELE
 MARIO PREMEC
 MLADEN ŠAFAREK
 SANELA ŠALIG
 MARKO ŠMER
 IDA ŠOŠ
 DEJAN ŠTABI
 KRISTINA ŠTIGLEC
 JELENA TUKSOR
 MARIO VAĐON
 MIROSLAV VAĐUNEC
 VEDRAN VALENKO
 MATIJA VALJAK
 VALENTINA ŽGANEC

FIRMANICI 1999.
 BOJANA BANJKOVEC
 ĐURĐICA BENDELJA
 DORIS CRNKOVIĆ
 MAJA DRŽANIĆ
 KRISTINA GAČA
 ŽELJKO IVANUŠA
 PETRA JUG
 MARINA KNEZEK
 MARTINA KOVAČEK
 DALIBOR KOVAČEK
 SINIŠA KOVAČIĆ
 MARIJA KOLESARIĆ
 LJUBICA KRISTANOVIĆ
 JURICA KRALJIĆ
 SUZANA LONČARIĆ

VEDRAN SUKANEC
 ZORAN ŠOLTIĆ
 MARIJAN VRUČINA
 MARTINA VUKINA
 DRAGAN BAČANI
 DRAGANA BAČANI
 IVANA BAČANI
 SONJA BAČANI
 SUZANA BAČANI
 DAMIR GIZDAVEC
 NENAD GLOŽINIĆ
 ROBERT HEHET
 ROMINA HRASTIĆ
 TOMICA JANTOL
 KRISTINA KLEKAR
 MARINA KLEKAR
 IVAN KOVAČEK
 MARINA KOVAČEK
 SINIŠA KRAUS
 NENAD KRUŠELJ
 DANIJEL KUHARIĆ
 GORDANA MAGIĆ
 MAJA MIKULIĆ
 DIJANA OKIĆ
 DIJANA PIRC
 ŽELJKA PIRC

MAJA PREMEC
 ANICA SAČER
 IVANA SAČER
 ĐURĐICA ŠMIĆ
 ANDREJA TUREK

NAŠI PJESNICI

NADA

*U svakom postoji nada
 za bolje i ljepše sutra.
 U svakom od nas spava
 za sretna i vedrija jutra.*

*Svima nam daje snage
 da kročimo životnim putem.
 Bog će nam snagu dati
 da nada uvijek kroz život nas
 prati.*

Anica Igrec

NOVI KROV

*Šaljem vam oglas nov
 da nam župnu crkvu
 resi popravljen krov.
 Nije mogla biti akcija bolja
 jer to je Gospodina Boga
 volja.
 A sad, draga braćo i sestre,
 sjetite se da vi sluge
 Gospodina Boga jeste.
 Zato molimo Boga,
 dragi župljani naši,
 da bi imali zdravlje,
 zadovoljstvo i kruh
 svagdašnji.*

*vio nam Bog
 dobro
 je hvala,
 ak složno.*

Stjepan Turek

